

5. MEKTUB

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Pazar, 19 Mayıs 2024 06:37 - Son Güncelleme Pazar, 19 Mayıs 2024 06:37

Beşinci Mektub

                                                                          

Silsile-i Nakşî'nin kahramanı ve bir güneş i olan İmâm-ı Rabbânî (R.A) Mektubât'ında demiş ki: "Hakaik-i îmaniyeden bir mes'elenin inkişafını, binler ezvak ve mevacid ve keramata tercih ederim."

Hem demiş ki: "Bütün tarîklerin nokta-i mntehası, hakaik-i îmaniyenin vuzuh ve inkişafıdır."

Hem demiş ki: "Velayet üç kısımdır: Biri velayet-i suğra ki, meşhur velayettir. Biri velayet-i vustâ, biri velayet-i kübradır. Velayet-i kübra ise; veraset-i nübüvvet yoluyla, tasavvuf berzahına girmeden, doğrudan doğruya hakikata yol açmaktır."

Hem demiş ki: "Tarîk-i Nakşî'de iki kanad ile slk edilir." Yani: Hakaik-i îmaniyeye sağlam bir surette itikad etmek ve feraiz-i diniyeyi imtisal etmekle olur. Bu iki cenahta kusur varsa, o yolda gidilmez. Öyle ise tarîk-ı Nakşî'nin üç perdesi var:

5. MEKTUB

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Pazar, 19 Mayıs 2024 06:37 - Son Güncelleme Pazar, 19 Mayıs 2024 06:37

Birisi ve en birincisi ve en büyüğü: Doğrudan doğruya hakaik-i îmaniyeye hizmettir ki, İmâm-ı Rabbânî de (R.A.) âhir zamanında ona sülûk etmiştir.

İkincisi: Feraiz-i diniyeye ve Sünnet-i Seniyyeye tarîkat perdesi altında hizmettir.

Üçüncüsü: Tasavvuf yoluyla emraz-ı kalbiyenin izalesine çalışmak, kalb ayağıyla sülûk etmektir. Birincisi farz, ikincisi vâcib, bu üçüncüsü ise sünnet hükmündedir.

Mâdem hakikat böyledir; ben tahmin ediyorum ki: Eğer Şeyh Abdülkadir-i Geylânî (R.A.) ve Şâh-ı Nakşibend (R.A.) ve İmâm-ı Rabbânî (R.A.) gibi zâtlar bu zamanda olsaydılar, bütün himmetlerini, hakaik-i îmaniyenin ve akaid-i İslâmiyenin takviyesine

sh: » (M: 23)

sarfedeceklerdi. Çünkü saadet-i ebediyenin medarı onlardır. Onlarda kusur edilse, şekavet-i ebediyeye sebebiyet verir. İmansız Cennet'e gidemez, fakat tasavvufsuz Cennet'e giden pek çoktur. Ekmeksiz insan yaşayamaz, fakat meyvesiz yaşayabilir. Tasavvuf meyvedir, hakaik-i İslâmiye gıdadır. Eskiden kırk günden tut, tâ kırk seneye kadar bir seyr ü sülûk ile bazı hakaik-i îmaniyeye ancak çıkılabilirdi. Şimdi ise Cenâb-ı Hakk'ın rahmetiyle, kırk dakikada o hakaika çıkılacak bir yol bulunsa; o yola karşı lâkayd kalmak, elbette kâr-ı akıl değil...

İşte otuzüç aded Sözler, böyle Kur'anî bir yolu açtığını, dikkatle okuyanlar hükmediyorlar. Mâdem hakikat budur; esrar-ı Kur'aniyeye ait yazılan Sözler, şu zamanın yaralarına en münasib bir ilâç, bir merhem ve zulûmatın tehacümatına maruz heyet-i İslâmiyeye en nâfi' bir nur ve dalalet vadilerinde hayrete düşenler için en doğru bir rehber olduğu itikadındayım. Bilirsiniz ki: Eğer dalalet cehaletten gelse izalesi kolaydır. Fakat dalalet, fenden ve ilimden gelse, izalesi müşkildir. Eski zamanda ikinci kısım, binde bir bulunuyordu. Bulunanlardan ancak binden biri irşad ile yola gelebilirdi. Çünkü öyleler kendilerini beğeniyorlar; hem bilmiyorlar, hem kendilerini bilir zannediyorlar. Cenab-ı Hak şu zamanda, i'caz-ı Kur'anın manevî lemaâtından olan malûm Sözler'i, şu dalalet zındıkasına bir tiryak hâsiyetini vermiş tasavvurundayım.

5. MEKTUB

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazar, 19 Mayıs 2024 06:37 - Son Güncelleme Pazar, 19 Mayıs 2024 06:37

XXXXXXXXXX XXXX XXXXXXXXXXXXXXX

Said Nursî